

[Devatenáctá Noc s Andersenem probíhala na téměř 1 800 místech \[1\]](#)

Autor:

- [ČÁPOVÁ, Mirka](#) [2], [HANÁČKOVÁ, Hana](#) [3]

Číslo:

- [2019, ročník 28, číslo 1](#) [4]

Rubrika:

- [Celostátní akce](#) [5]

Klíčová slova:

- [děti](#) [6], [Noc s Andersenem](#) [7]

Odborná sekce:

- [Klub dětských knihoven](#) [8]

19. pohádková [Noc s Andersenem](#) [9] proběhla v pátek 29. března 2019 na 1 775 místech: v Čechách, na Moravě, ve Slezsku, ale také na Slovensku či v Polsku, ve Slovinsku, v USA, Chorvatsku, Německu, Saúdské Arábii, Turecku, Řecku, Švýcarsku, Itálii, Velké Británii, na Novém Zélandu či na Maltě, v Austrálii, Francii, Bulharsku i Rakousku, ve Španělsku a Portugalsku. V celkem 21 zemích světa zažilo pohádkové dobrodružství mezi knížkami 98 853 malých i velkých účastníků.

Velkolepou oslavu výročí narození Hanse Christiana Andersena připravili v knihovnách, školách, na radnicích, např. v Hôtel de Ville v Montceau, v Českých školách bez hranic, v klubech dětí, divadlech, muzeích, domech dětí i dětských domovech, u skautů a pionýrů, u hasičů, ochránců přírody, na hradech i zámcích, v rodinných i mateřských centrech. Nocovaly děti v Centru pro dětský sluch Tamtam (hned na třech místech), na Velvyslanectví ČR v Tel Avivu, ve francouzské mediatéce, zapomenout nesmíme na společné setkání dětí na české ambasádě v saúdskoarabském Rijádu, na nocování dětí v uherskohradištské nemocnici či v domově pro seniory; noc připravil i Dům kněžny Emy v Neratovicích.

„Čtení dětem a s dětmi patří mezi nejkrásnější chvíle v životě. Měli bychom si na ně najít čas každý den. A proto budeme společně se stovkami dalších během Noci s Andersenem číst s dětmi pohádky, abychom jim připomněli, jak jednoduché a hlavně zábavné čtení je. Noc s Andersenem je skvělý projekt, který vznikl v České republice, ale dnes jej pořádají knihovny a školy po celém světě. My si letos navíc připomínáme 100 let výročí navázání diplomatických vztahů mezi Dánskem a tehdejším Československem. Projekt Noci s Andersenem krásně ilustruje to, jak bezvadné vztahy mezi našima dvěma zeměmi dodnes panují. A to samozřejmě platí nejen v kultuře,“ říká dánský velvyslanec v Praze, pan Ole Frijs-Madsen. A z Royal Danish Embassy v Praze ještě napsali: „Další ročník Noci s Andersenem je úspěšně za námi. A my se s vámi chceme podělit o krásné zážitky. Jeden z našich ambasádních týmů se vypravil do Turnova, kde si s dětmi užil spoustu zábavy. Na programu byl kromě čtení pohádek i průvod a sázení stromu Pohádkovníku, kterého se zástupce velvyslance Michael Bennett Jensen stal kmotrem.“

Hans Christian Andersen podevatenácté

Dánský pohádkář byl inspirací nejen pro letošní noční a večerní programy; jeho jménem zvali do knihoven a škol na poetické večery i pohádková dopoledne, v Kamenici, Pístině a Slavonicích děti zažily Andersenovo odpoledne, ve Vidči to byl celý den s Andersenem, v Kunovicích s Andersenem pořádali večírek, v Ústí nad Orlicí samotnému nocování předcházela o týden dříve večer s Andersenem pro mladší děti, budoucí nocležníky, jinde zase probíhal týden s Andersenem. Pětidenní prázdniny v knihovně by si přály děti v Lysé nad Labem.

Vše se odvíjelo podle místních podmínek a možností kreativních organizátorů připravit dětem pořad věnovaný čtení pohádek, na něž se někdy zapomíná. Uvádíme jeden názor za všechny: „Noc s Andersenem pořádáme v Kolíně již potřinácté a stále nás to baví a jsme rádi, že naše dětské čtenáře také.“

[10]

[11]

Večer s Andersenem ve Velkých Karlovicích

Městská knihovna Rtně v Podkrkonoší uvádí, že program byl netradiční formou zaměřen na Andersenovy pohádky. Děti si hrály na piráty, objevovaly podmořský svět, seznamovaly se s Dánskem, poznávaly zvuky na moři, skládaly puzzle, seznámily se s Andersenem, který mezi ně osobně přišel a povyprávěl o svém životě a pohádkách, které napsal. Děti pak s pohádkami pracovaly a jako správní piráti prošli stezku odvahy, na jejímž konci se podepsaly na listinu a obdržely sladkou odměnu. A nejen to: na dětský hospic v Malejovicích zde bylo vybráno a odesláno 982 Kč. Podobně tomu bylo v dalších knihovnách i školách, např. v Čelákovících v ZŠ J. A. Komenského přispěli na první dětský hospic částkou 3 545 Kč. A ze ZŠ Arménská v Brně napsali: „Mohli jsme přispět na Nadační fond Krtek, když jsme si koupili některý z jejich výrobků, a tím pomoci onkologicky nemocným dětem. Vybrali jsme přes osm tisíc.“

V Rožnově pod Radhoštěm zahájili nocování v knihovně vernisáží výstavy dětských ilustrací k Andersenovým pohádkám (obrázky byly podmínkou účasti), následovaly dotazy na pana Andersena a přípitek. Všechny děti navštívily knihovnický fotoateliér, nechaly se zvěčnit do výstavního katalogu a každý dostal katalog se svou fotkou. Po předčtení pohádky Slavík hledaly obrázky v knihovně a uspořádaly je do časové posloupnosti. Následovalo ochotnické divadelní představení a výroba slavíka v kleci.

Program v knihovně v Bystrém se nesl v duchu hledání truhličky, která obsahovala lístky s podstatnými informacemi vygumovanými z referátu H. Ch. Andersen: největší Dán všech dob. Děti plnily úkoly a co splněný úkol, to nápověda, kde truhličku hledat. Četly (si), hrály hry, zpívaly, tancovaly, staly se svědky toho, jak vzniká loutka, a navštívily hřbitov. Úkoly splnily, truhličku našly, noc přečkaly, ráno doplnily referát a dostaly zasloužené odměny.

Děti ve Frýdlantu putovaly Po stopách H. Ch. Andersena: „Na devíti stanovištích se dověděly a na vlastní kůži si vyzkoušely něco ze života a z pohádek světoznámého pohádkáře. Jako Andersenova maminka, která pracovala jako prادلena, musely posbírat a složit prádlo, jako Andersenův tatínek-švec zase navlékaly a zavazovaly kožené tkaničky do vysokých kožených bot a jako malý Andersen

vytvářely loutky do loutkového divadla. A jaké pohádky děti prožily na vlastní kůži? Vyzkoušely si například, jak malou mořskou vílu bolel každý pozemský krok při chůzi po „bolavém“ chodníčku, zapalovaly sirky jako Děvčátko se sirkami, jen po hmatu počítaly hrášky, i když na zkoušku pravosti princezny by jim stačil jen jeden, vypravovaly pohádku o neviditelných šatech hloupého císaře...“

„Na palubu se nalodila posádka složená z čtrnácti dětí, knihovnice a dvou pomocníků. Vypuli na širé moře, překonávali nástrahy. Prozkoumali neznámou pevninu a podle indicií zjistili, že je to Dánsko. Navštívili hlavní město Kodaň. Seznámili se s panem Andersenem a jeho pohádkami. Do lodního deníku si zapisovali poznatky z plavby. Bez mořské nemoci se v sobotu všichni v pořádku vrátili,“ hlásí obecní knihovna Batňovice.

Knihovna ve Starém Městě připravila program v jezuitském sklepě, děti si vyrobily masky ošklivých káčátek a naučily se ptačí tanec. Návštěvou je potěšil i sám pan Andersen v podání pana místostarosty, se kterým si společně povídali o pohádkách. „Dětem jsme připravili kino, popcorn i čtení pohádky O princezně na hrášku. Pro krásné spaní jsme umístili hrášky pod spacák, co kdyby byl někdo z našich nocležníků z královské rodiny!“

Oddělení pro děti březnické knihovny pozvalo děti na procházku s úkoly okolo Březnice, všichni společně navštívili hřbitov, prošli zámecký park, hledali a našli poklad u židovského hřbitova. Poté se přišel představit pan Andersen, přečetl pohádku a pak už následovaly hry, soutěže, zpívání u piana, mažoretky, hraní v tělocvičně a stezka odvahy po škole.

Zvoneček přivolal pana Andersena do knihovny v Týnci nad Sázavou a sborové „ahoj!“ od dětí mu málem odfouklo cylindr a muselo být slyšet i v sousedním okrese. Povídal si s dětmi o pohádkách známých i neznámých a potom jim předal košík plný kouzelných kytíček z pohádkové země. Ty si děti zasadily přímo před knihovnou a mohly si při tom něco přát.

„...po společném úvodu se ozvaly kroky z prvního patra knihovny... a hle, kdo se to mezi námi zjevil – sám pan Andersen. Chvilí se u nás zdržel, poutavě povídal o svém životě, o tom, jak se stal slavným na celém světě, a také přečetl jednu ze svých pohádek. Ještě před rozloučením se každému malému čtenáři podepsal na svou podoběnku,“ hlásí Městská knihovna Dolní Chabry.

Spolu s Andersenem přišla do Knihovny města Plzně také vědma Edna, která mu kdysi prorokovala slávu a bohatství.

Neratovická knihovna uvádí, že si povídali o Andersenovi a přečetli jeho pohádku. H. Ch. Andersen poslal dětem vzkaz, ke kterému se ale musely dobrat splněním několika úkolů. Prvním z nich byl kvíz Jak dobře znáte Neratovice? Poté děti hledaly ve fondu knihy, skládaly skládky a luštily doplňovačky. Znění tajenky je dovedlo ven, kde se v týmech vydaly hledat mušličky. Proběhla také honička za dvěma rozpustilými rybičkami, které nakonec předaly dětem vzkaz, kam mají donést nalezené mušličky. Také navštívily strom, který vysázely vloni.

Balíčkem pro andersenovského spáče obsahujícím polštářek, komiks a něco na zub odměnili výherkyni soutěže v Městské knihovně v Žamberku: „Opět jsme pro školní družiny připravili Andersenův týden, kdy je každý den věnován jedné pohádce. Dodali jsme pohádkové knížky a karty s otázkami, které se pak odevzdávaly, a losovali se z nich výherci knížek.“

Dětem do uherskohradištské synagogy v 18 hodin ve svém kouzelném kufru přinesl dánský pohádkář svůj oblíbený příběh Křesadlo. „A byl to opravdu pohádkový večer! Odměnili jsme autory vítězných prací výtvarné soutěže Andersenova cesta Evropou. Spolu se starostou královského města Uherské Hradiště a ředitelem Knihovny Bedřicha Beneše Buchlovana jsme představili malým čtenářům zbrusu novou knihu *20 let - Noc s Andersenem*. A pak, plni očekávání, jsme přivítali brněnské divadlo MALÉhRY. Čtení a vyprávění s písničkami v podání hereček Daniely Zbytovské, Barbory Seidlové a Nikolý Zbytovské zaujalo malé i velké. Společnou písničku jste mohli zaslechnout také v přímém přenosu České televize.“

[12]

[13]

Noc s Andersenem v Uherském Hradišti

V Litoměřicích se žáci druhé třídy ZŠ Ladova vydali na Střelecký ostrov, kde společně s knihovníky zasadili strom liliovník tulipánokvětý. Jako Pohádkovník bude připomínat známé a hlavně ty méně známé pohádky od H. Ch. Andersena zaměřené především na rostliny, květiny a stromy.

Kuřátka z MŠ v Odolené Vodě zažila neopakovatelné okamžiky ve školce, jak ji dosud neznala. Píší: „V pátek večer jsme si přinesli v batohu svoji oblíbenou knihu, snídani v krabičce a v srdíčku odhodlání zůstat bez mámy a táty celou noc. Jen s plyšákem a kamarády. Společně jsme si představili pohádkáře pana Andersena, ozdobili strom Pohádkovník, utkali pohádkovou pavučinou přátelství. Do postýlek nás provázela znělka Noci s Andersenem, na cestu do říše snů pohádka O osklivém káčátku. Noc byla klidná, oči i postýlky zůstaly suché. Největší úspěch měl Pohádkovník se statečnými srdíčky, který nám ve třídě svítil celou noc a teď zdobí chodbu MŠ. Bylo to pro nás poprvé a nelitujeme.“

„Společně jsme také ozdobili náš Pohádkovník, ze kterého se pro letošní rok stal Motýlí strom. Celá akce se neobešla bez společného kreslení na chodník ke knihovně, který vede právě kolem našeho kouzelného stromu,“ píší z Městské knihovny Vidče.

Okrasnou jabloň jako Pohádkovník vysadily děti z knihovny Mšené-lázně. Zasazený stromek započítáváme také ve Svijanech a Nové Vsi. Pohádkovník vytvořili v ZŠ Bakov nad Jizerou. Ve Vědomicích na Pohádkovník pověsili hrachové lusky a při hledání pokladu jim duch H. Ch. Andersena napsal, že největším pokladem jsou děti.

„Glejt tento pamětní upomínati bude na událost nevšední, která se Léta Páně roku 2019, 29. dne března v městě našem odehrála. Sešly se zde bytosti pohádkové, mnoho hostů, dětí i dospělých se setkalo při pohádkovém konání Noci s Andersenem. Tato slavnost na počest čtení, z říše všech knih, mnohé postavy bájně přivolala. Zvláště pak bytosti pohádkové, slovem i obrazem stvořené. Postavy z knížek nakladatelství Albatros mezi nás zavítaly a mnohé příběhy společně s dětmi prožily. Konání naše ať v kronikách zaznamenáno jest, že na počest dětí, pohádek, čtení, pana Andersena, pana

Eduarda Petišky a dalších spisovatelů jsme mnohé vykonali a strom Pohádkovník „Fabularius Anderseni“ zasadili. Glejt tento pamětní udělen jest vzácným hostům z dánského velvyslanectví pod vedením pana Michaela Bennetta Jensena na počest Andersena a jeho země Dánska. Již devatenáctý rok město Turnov tuto událost prožívá a na paměť konání tohoto zaznamenáno jest pro časy budoucí svědectví o události této nevšední.“

70. výročí založení Albatrosu

„Křídla Albatrosu kolem nás krouží už neuvěřitelných sedmdesát let,“ hlásí knihovna a žáci TGM Podbořany. „Andersen zíral, namalovali a napsali o tom poselství, celému nebi a hvězdám, které na ně blikaly. Zkoušeli štěstí, kdo porazí víc kuželek a pak kdo sní víc buřtů. Plná břicha provětrali procházkou a cestou necestou tmou černočernou narazili na zlatý poklad.“

Výročí nakladatelství Albatros oslavily děti např. v knihovnách v Žirovnici, Ostravě, Havířově, Blansku Olešné, Plzni-Doubrovce, Čelákovcích, Dobšicích, Libochovanech, Rokycanech, Lysé nad Labem a v kostomlatské knihovně pod heslem „Na dobré knížky má vždy nos – nakladatelství Albatros“.

Knihovna Štoky zaměřila program na luštění a hledání knížek spojených s tímto nakladatelstvím. Nejprve vyluštili mapu, připravili si plán a cesta s nočním dobrodružstvím mohla začít. Strašidelnou výpravu zakončili na místním hřbitově a pak už hajdy do spacáků, ale z těch se ozývalo povídání ještě dlouho po půlnoci.

Z Řečan nad Labem prozradili, že dílčím tématem Noci s Andersenem byla kniha *Pohádky lesního ticha* (pohádka o snu pro křečka), jíž ilustrovala Jolanta Lysková, která má letos také kulaté narozeniny. Navíc vyráběli papírového albatrosa. Spát se šlo ještě před 23. hodinou, ale prohlíželo a četlo se ještě dlouho poté.

„1. duben je Mezinárodním dnem ptactva, rozhodli jsme se ptáčkům přichystat dárek v podobě samolepicích smajlíků a albatrosů, které budou chránit před nárazem do skla autobusové zastávky. Pod názvem naší letošní noci Máme rádi Česko – Máme rádi Albatros! jsme si připomněli klasické edice nakladatelství Střelka, Karavana, KOD a OKO,“ hlásí Luka nad Jihlavou.

V Městské knihovně Kraslice si připomněli 70. výročí nakladatelství výrobou ptáčka albatrosa, nesoucího symbolicky knihu v zobáčku: „Vyluštěním tajného písma děti skládaly dohromady, jak vlastně vzniká knížka a jakou cestu urazí, než se ke čtenářům dostane.“ A v Řečicích: „Každé dítě si vytáhlo po příchodu jeden dílek fotografie a pak společně sestavily obrázek albatrosa stěhovavého. Potom jsme ochutnali dezert Danish Dream Cake – byl výborný!“

Při oslavě sedmdesátých narozenin Albatrosu v Hodoníně pomohla kniha *A pak se to stalo!* Ester Staré. V knihovně se objevilo pět krabic se záhadným obsahem. Co s nimi? Záhadný obsah děti ve družstvech přepracovaly do chutného nepečeného dortu, jednohubek, toastových želviček, čokoládových špízů a veselých piškotů a byla hotová druhá večeře. Stejně téma měly děti v knihovně ve Vnorovech.

„...kdysi kdesi v centru velkého města byla jedna velká knihovna a v ní pracovala spousta knihovníků a mezi nimi i zlotřilá knihovnice Berta. Na první pohled milá, sečtělá dáma, ovšem po setmění, kdy se uzavřela knihovna, tropila svým kolegům knihovníkům jednu neplechu za druhou. A právě s touto nezbednicí se přišla v noci z 29. na 30. března 2019 vypořádat skupinka 15 dětí ze třetí třídy ZŠ Antonínská, které spojily síly s knihovnicí a Královnou knih. Celá akce byla inspirována knihou Ester Staré *A pak se to stalo!*, my knihovníci jsme vymysleli jedenáctou pohádku patřící tematicky do této knihy – O neposlušné knihovnici Bertě, kterou si děti společně s námi knihovnicí četly – a pak se to stalo! Do poklidného andersenovského večera a čtení vtrhla Berta, všude rozházela listy z knih a taky dětem předala dopis, kde prosila o vysvobození ze svého zakletí. Děti se poté vydaly ve skupinách na stanoviště, kde pracovaly s popletenými obálkami knih a hledaly jejich správný název či autora, měly stezku odvahy v potměném skladu, kde hledaly s baterkou zatoulané pohádkové předměty z programů pro děti, luštily malovanou pohádkovou knižní šifru, kde měly pohádkové postavičky popletené své charakteristické rysy (třeba takový Krakonoš měl cop Lociky a podobně) nebo šifrovaly čarové kódy knih a podle klíče hledaly slova z těchto titulů. Podle instrukce od

Královny knih se ji vydaly hledat do haly knihovny. Tady si je Královna vyzvedla a společně sestoupily do sklepení knihovny, kde ji skutečně objevily. Společnými silami pak děti křížovku vyluštily a navštívily opět nahoře v sále spolu s Královnou knihovnicí Bertu, která už na ně čekala s dárečky, odměnami a velkými díky za svou záchranu," uvádí Centrum dětského čtenářství – Knihovna Jiřího Mahena v Brně.

„Počasí nám přálo, proto jsme se rozhodli zahrát si seznamovací hry venku. Pak jsme si v knihovně k večeři dali řízky, přečetli si příběh z *Pohádkového dědečka* od Eduarda Petišky a vyrazili na bojovku. Po návratu si děti vyrobily pohyblivou panenku nebo panáčka. Následovala diskotéka, příprava na spaní a spánek. Děti spaly jak zabitě, my jen na půl oka. Však to znáte," hlásí Městská knihovna Klecany.

„Připomněli jsme si nejstarší knížky vydané Albatrosem, tehdy ještě SNDK. Společně jsme četli knížku švýcarské spisovatelky Johanny Spyri *Heidi, děvčátko z hor*. Knížku jsme předčítali v nově otevřené zahradě knihovny. Dětem se čtení venku moc líbilo. Četli jsme téměř do soumraku," píše z Humpolce.

120. výročí narození Ondřeje Sekory

V mnoha spacích místech zaměřili programy a báječné aktivity na rozsáhlé dílo spisovatele Ondřeje Sekory, jehož 120. výročí narození si právě letos připomínáme. Tak např. Obecní knihovna Staříč hlásí, že s Ferdou Mravencem putovali po světě, v knihovně v Moravském Krumlově spalo 27 Ferdů Mravenců a berušek, Ferdové, berušky a motýlci soutěžili v Prachaticích, v Kolíně-Štítarech děti měly za úkol najít 61 Ferdů Mravenců, což se podařilo stejně jako další dění inspirované ukázkami ze Sekorových knížek.

V pražské knihovně Korunní, pobožce Městské knihovny v Praze, uspořádali společnou výpravu do světa breberk a broučků. „Vítejte Mezi námi breberkami :-)! První se zjevila paní Můra, s lucerničkou vypůjčenou od svatojánského broučka. Přiletěla děti poprosit o pomoc s hledáním hmyzího domečku, kam by se mohli její kamarádi schovat. A tak se děti, vyzbrojené baterkami, vydaly ve skupinkách plnit úkoly, jejichž rozluštění je dovede k cíli. Ve Ferdově posilovně si procvičily tělo i mozkové závity, v Chroustově parfumerii zkoumaly přírodní vůně bylinek a éterických olejů a míchaly vlastní repelenty. Motýl je trochu polekal, když měly děti poslepu ohmatat věci uložené v kornoutech – kdo ví, co se uvnitř skrývá a zda to není živé. Ploštice s Motýlkem přiměli děti, aby si udobrily pana šneka a pěkně mu vyzdobily ulitu. Ráno děti byly nedočkavé, jaká překvapení je ještě čekají. Tím prvním byli zeleninová hmyzáci, které knihovnice přes noc připravily k snídani, a tím druhým divadlo. Byli to studenti loutkářského ateliéru, dvě Američanky a jeden Švýcar, kteří v Praze pod vedením výborného loutkáře Miroslava Trejtnara vyráběli své loutky a divadelní kulisy. Děti byly svědky premiéry jejich kratičkových krásných příběhů. V tu dobu si už pro děti sice postupně přicházeli rodiče, ale i oni rádi na chvíli usedli a sledovali představení. Potom si děti mohly loutky prohlédnout a vyzkoušet. Rodiče s úsměvem sledovali rozzářené oči svých nedospalých ratolestí a poslouchali jejich barvitě líčení nočního dobrodružství. Postupně si pak posbírali všichni svoje ranečky, další kouzelná noc v knihovně je za námi. A všichni, kdo jsme ji mohli zažít, si neseme malé světýlko radosti uložené kdesi v srdci.“

Nocování s Ferdou Mravencem a jeho kamarády připravila knihovna v Pelhřimově, kde děti stavěly mravenčí věž ze špejlí a plastelíny, vyráběly hmyzáky na kolíčky, hrály šipkovanou s úkoly zakončenou návštěvou cukrárny, kde byl pro děti přichystán čaj a koláčky. Také si prověřily své znalosti o hmyzí říši, musely správně odpovědět na otázku, kolik mravenců je třeba k tomu, aby si do mraveniště odnesli jednu žížalu. Když se zavrtaly do svých pelíšků, došlo na čtení o Ferdovi a poslech Mravenčí ukolébavky, neusnulo se samozřejmě hned a vstávalo se brzy.

Sekorovou *Kronikou města Kocourkova* oslavili výročí Albatrosu ve Valašském Meziříčí, kde v knihovně hned začátkem večera vypátrali, proč nenajdou Kocourkov v žádném jízdním řádu. Děti zkusily postavit podle plánu novou radnici, v níž byla naprostá tma, pokusily se nacytat světlo a zjistily, že stavitel Přetrhdílo zde nenaplánoval okna. Před spaním se zde četly další slavné kocourkovské historky.

Školní knihovna ZŠ Ostrava, Hrabůvka hlásí, že nocovali s Ferdou Mravencem a jeho kamarády a díky programu během této noci „přečetli“ celou knihu Ondřeje Sekory, a to *Knížku Ferdy Mravence*.

Celý měsíc březen věnovali Sekorovým knížkám z nakladatelství Albatros v ZŠ Vratislavova v Praze. Děti postupně plnily úkoly z autorových knih, za které dostávaly kartičky a po získání plného počtu pak s vlastnoručně vyrobenými tykadly mohly vyrazit na noční cestu na Vyšehrad.

Knihovna ve Štětí nabídla Nocování s Ferdou a Pytlíkem v programu zaměřeném na přírodu, českou faunu, flóru a myslivost. Partneři akce připravili pro děti zajímavé besedy zpestřené o trofeje a myslivecké a rybářské pomůcky. Anderseňáci již vědí, co jsou klektáky, páráky, světla, oboroh, trdliště, osvojili si řadu odborných pojmů a mysliveckou a rybářskou mluvu. Pokud správně odpověděli na připravený test, mohli získat písmenka, z kterých společnými silami složili tajenku, která jim měla odhalit, kde je zakopaný poklad. Ten na ně čekal pod stromem. Na zpáteční cestě pozdravili šestnáctiletý pohádkový strom Andersenovník. V knihovně se pak četlo, soutěžilo, tvořilo, hodovalo, promítalo, zpívalo a tancovalo. Anderseňáci obdrželi od myslivců krásnou knihu *Mravenci se nedají*. Kolem půlnoci se zakuklili do svých pelíšků a snažili se usnout. Kdy však zavřeli svá víčka a pusinky, to raději neprozrazují. Sponzorům patří vřelý dík. Lesu zdar!

V Centru volného času Mozaika v Rokycanech v duchu tématu Albatros a Ondřej Sekora začínali písničkou o Ferdovi, přečetli si mravenčí desatero a moc pěkně si s dětmi popovídali o životě mravenců. Velice je překvapil rozsah informací, které děti o mravencích věděly. Vyrobili papírová mravenčí tykadla, slepili vlastní lampionky v podobě mravenčí hlavičky a s nimi v noci vyrazili na obchůzku města. Cestou pozdravili kolegy nocležníky v městské knihovně.

Také knihovna Pohořelice zvolila téma Ondřej Sekora a jeho Ferda. Vyráběla se zde mraveniště ze špejlí, 3D perem se tvořila hlava Ferdy, pro Berušku navlékali korálky. Děti plnily úkoly, za které dostávala jednotlivá družstva smajlíky. Sobotní dopoledne patřilo výročí Albatrosu. Noc byla vydařená a buchty od maminek velmi chutnaly.

Knihovna Josefa von Eichendorffa Sedlnice hlásí, že většina programu se točila kolem pana Sekory. Děti plnily úkoly na kartu Ferdy Mravence, ponořily se do tajů hmyzí říše, především mravenců. Skládaly obrázky ze Sekorových knih, orientovaly se podle vůní, byly mravenčími dělnicemi, stavěly úkryty pro mravence.

Patříčně vyzdobená knihovna jako velké mraveniště vítala děti v Moravském Krumlově, kde hned při příchodu dostaly mravenčí čepičky, tykadla a puntíkaté šátky, aby se mohly stát malými mravenečky. Děti čekalo deset stanovišť, kde si prověřily svoji šikovnost při poplachu v mraveništi, úklidu lesa či záchraně mravenčích larev.

V Bechyni stavěli mraveniště ze špejlí a vypravili se do přírody po stopách loupeživých mravenců. Vyluštili tajenku - brouka Chrostíka. Museli si o něm nejdříve všechno přečíst a pak se v něj proměnili. „Omotání toaletním papírem není vůbec snadná záležitost. Kuklička jen taktak držela pohromadě, přesto jsme se pokusili lehnout a jako ve vodě se přemístit na určené místo. No zábava velká to byla! Ještě jsme vyrobili mravenčí lampion, za který děkujeme do Rokycan. Rozsvícené broučky jsme roznesli po kulturním domě, kde knihovna sídlí. Celý večer se moc povedl, užili si malí i my velké a kolem půlnoci jsme se všichni spokojeně ukládali do svých kukliček a oddali se zaslouženému odpočinku. Ráno se ze spacáků vyklubali veselí mravenečci, kteří se rychle sbalili, pomohli knihovnu uvést do původního stavu a pak už hurá domů, na tradiční běh do schodů od Lužnice ke klášteru nebo uklízet Česko. A pak že se tu nic neděje! V Bechyni je zkrátka živo.“

Do elektronické konference Andersen i letos přispěla Místní lidová knihovna v Kostomlatech několika křížovkami s vyřešením a také textem písničky o Ferdovi, pracovní list poskytla Městská knihovna ve Valašském Meziříčí. Děkujeme!

V pobočce Škola v příbramské knihovně Jana Drdy celý večer i v sobotu ráno probíhal program s názvem Ondřej Sekora a Albatros slaví. Po písničce Polámal se mraveneček začali hrou, která všem přiblížila příběhy Ferdy Mravence a život brouků. Děti měly poznávat brouky, vyluštit hádanku, přiřadit správné odpovědi k otázkám. Za odměnu navštívily mraveniště a mravenčí královnu, od které získaly vajíčko (kamínek), který si namalovaly. Závěr večera probíhal v tanečním rytmu, kdy si

děti zatančily tanec letkis kolem mraveniště.

Z knihovny v Prachaticích napsali, že zažili oslavu 70. výročí založení nakladatelství Albatros, které vydává knížky spisovatele Ondřeje Sekory. Ten by v letošním roce oslavil 120 let od narození. Proto byl letošní ročník zaměřen právě na dílo tohoto slavného autora. Děti se na začátku programu rozdělily do tří skupin, byli tu Ferdové, berušky a motýlci. Každý si vyrobil vizitku s obrázkem svého týmu a z pěti nejstarších účastníků se losem určili tři vedoucí. Všichni společně spolupracovali při noční hře, která se odehrávala v ztemnělých ulicích centra Prachatic. Hra byla zaměřena na jaro, jehož příchod vítají jak mravenci či berušky, tak všichni další obyvatelé hmyzí říše. Do knihovny se část účastníků vrátila po noční hře značně znavena, ale na všechny čekala ještě noční cesta temnou knihovnou při světýlkách až k malému pokladu. Po ní se již nejmenší dětičky zavrtaly do svých spacáček, na starší ještě čekal další program. Po půlnoci se postupně ke spánku uložili všichni dětští návštěvníci, ale ještě dlouho do noci bylo slyšet špitání dětských hlásků. Ráno se naopak dětem improvizované postýlky opouštět nechtělo, protože mezi knížkami se zdají ty nejkrásnější sny.

90. výročí narození Františka Nepila

V některých nocujících knihovnách a dalších spacích místech si připomínali 90. výročí narození Františka Nepila – škoda, že se toho báječný autor a člověk nedožil, i on by se pobavil. Jak se dočítáme v Reportáži psané na oháňce z Velkých Pavlovic: „Půl hodiny do vypuknutí, začínají se trousit první nocležníci – ti, co nespí v knihovně poprvé a ví, že čím dřív přijdeš, tím lepší urveš místo na nocleh. Při pohledu na některá objemná zavazadla se opatrně ptám, zda tam pašují i sourozence nebo si je rodiče vyzvednou až další víkend. Uklidní mě odpověď, že tam „mají jen ty nejnnutnější věci“. Ze zadní části knihovny je noclehárna, přes spacáky není vidět podlaha. A máme první úraz v podobě srážky čela s regálem. To nám to dobře začíná (a to rodiče odešli ani ne před pár minutami). Děti nadšeně řadí, snažím se je překříčet a přivítat v knihovně. Martina hvízdne na prsty a je klid. Takto se pozná profík pedagog od vyplašené knihovnice. Po přivítání představím i svou maličkost (doslova) i knihu *Já Baryk* od Františka Nepila, která je tématem dnešního večera!“

V Kamenici nad Lipou se kamarádili s polní žínkou Evelínkou a pohádkami Františka Nepila, představili si hrdiny jeho pohádek. Evelínka četla ukázky z knih, děti zhlédly odpoledníček s Makovým mužičkem. Prvňáčci malovali naschválníčky a starší děti odpovídaly na zapeklité otázky polní žínky Evelínky, Štuclinky a Zachumlánka i naschválníčků Škudibíka a Mezulána, vzpomínali na dobrodružství naschválníčků školních i domácích, což je velmi pobavilo.

„Kniha je jako zahrada, kterou nosíš v kapse,“ uvedli na práníčku spolu s obrázkem knižního hrdiny Baryka žáci ze ZŠ V Zahrádkách Roztoky, kde vyslechli přání pana velvyslance. A protože hlavní postavou jejich noci byl pejsek, na návštěvu zavítala za dětmi parta nadšenců s pejsky, kteří propadli kouzlu agility.

Ve školní družině v Berouně zrovna četli z knihy *Pohádkový svět* s ilustracemi Adolfa Borna, kde je výběr jeho nejkrásnějších pohádek, a když dočetli, otevřely se dveře a mohli přivítat vzácnou návštěvu: paní Helenu Mevaldovou, dceru Františka Nepila. Po povídání byl čas i na zvědavé otázky, nejzajímavější byl dotaz, komu pan Nepil fandil. „Spartě!“

Malý princ

Velmi nosným tématem byl Malý princ. „Zapřemýšleli jsme a nakonec si bezva užili atmosféru u Malého prince od Antoina de Saint-Exupéryho,“ píše ze ZŠ Prokopa Diviše ve Znojmě. V Místní knihovně Žabeň se děti nejprve rozdělily do čtyř družstev (Princ, Liška, Had a Růže) a malovaly planetu Malého prince, jeho planetu navštívili také malí čtenáři ve Znojmě, kde „se poté ke stropu knihovny vzneslo 30 balonků s názvy knih, které jsme četli z nakladatelství Albatros“.

V Městské knihovně Vratimov malí hvězdopřevodci malovali beránka poslepu, zachránili růži před záhubou a pak se pomocí dalekohledů přesvědčili o znalosti souhvězdí na obloze. Ve výtvarné dílně si vyrobili klikovku s Malým princem a liškou a jednoduché letadélko. V Paskově měli téma Planety Malého prince, vyráběli klikovku, beránka z vatových ušních tamponů, četly se knihy a před spaním

všichni poslouchali audioknihu Malý princ. A také ocenili nejpilnější čtenáře.

Knížky známé i neznámé jubilanta Petra Síse připomněli v Krajské knihovně v Pardubicích a jeho Pilot a Malý princ byl inspirací k cestám na různé planety i vytvoření vlastního obrazu. Byl to večer plný pohádkových příběhů, výtvarného tvoření a her.

Hosté

Spolu s vysíláním Českého rozhlasu a Rádia Junior myslíme i na děti, které tuto kouzelnou pohádkovou noc nemohou trávit v knihovně či škole. V pátečním večerním vysílání Rádia Junior to bylo povídání o knížkách, letos o méně známých pohádkách dánského pohádkáře. Jako každý rok i tentokrát děti mohly během Noci s Andersenem psát nebo volat a ptát se hostů, kterými letos byly čtyři dámy: spisovatelka Hana Lehečková, režisérka Apolena Novotná, herečky Nela Boudová a Eva Josefíková. Navíc každou hodinu se moderátoři spojili s některou z českých knihoven, kde se letos nocovalo. „Jsi dítě? Chodíš spát pozdě? Žereš Andersena? Pusť si mě tenhle pátek na Rádio Junior! Venda s Fráňou budou vysílat v Noci s Andersenem až do půlnoci!!!“ A opravdu vysílali :-)

„Ak budete dnes večer počúvať Rádio Regina Západ, možno sa aj niečo nové o Knihoplavcoch a Noci s Andersenom dozviete,“ píše z Mestskej knižnice v Bratislave. Žiaci zo ZUŠ Exnárova prečítali deťom neznáme rozprávky od Hansa Christiana Andersena v útulnom prostredí Pod knižnicou.

A nebyli to jen hosté virtuální. Za dětmi do TGM School v Chicagu zavítala spisovatelka Ester Stará, Veronika Valentová a hrdinové její knihy Sofinka Nezbedová a Karlík nezbedník zajeli za dětmi do České školy bez hranic v Bruselu.

V ZŠ Meterologická v Praze-Libuši besedovala s čtvrtáky oblíbená autorka Petra Braunová, v ZŠ v Černošicích zase přivítali dětmi milovanou spisovatelku Ivonu Březinovou.

Robert Drozda a jeho přednosta Drahorád zavítali do chebského muzea a knihovny, „takže jsme si povídali o spaní i o železnici, četli, zpívali originální Pochod Drahorádů“. Ilustrátor Adolf Dudek ukázal malým i velkým, že „malování není složité a můžeme u toho zažít plno legrace,“ píše z Bystřice nad Pernštejnem a dodává: „Příště znovu a moc rádi!“ Ilustrátorku Barboru Botkovou zapisujeme v Městské knihovně Litomyšl, vlastní leporelo O ošklivém káčátku si vyrobili společně s ilustrátorkou Marií Machálkovou v Bojkovicích.

Do slovenské Prievidze zavítala autorka Lenka Gahérová a překvapením byl také čoko chalan Maťo Daniš: „Ich srdcia si získal okamžite a nenávratne. Predstavil im svoj knižný príbeh *O chlapcovi, ktorý hľadal voňu čokolády*.“

„Byli jsme se podívat v ateliéru akademického malíře Otakara Čemuse, kde jsme zjistili, jak vznikají obrázky a ilustrace nejen v knížkách,“ hlásí z Kozomína. V Praze na Žižkově bylo téma Strach a strašidla a hostem večera byli autoři knihy *Čmuk* Lukáš Csicsely a David Dolenský. „Nechybělo povídání o tom, čeho se děti bojí, jaká znají strašidla, které děsuplné knihy četly,“ píše.

A knihovnice-autorky registrujeme i mezi organizátory – Lenku Lanczovou tradičně započítáváme v Městské knihovně Slavonice a prešovská Gabriela Futová, ta letos nocovala dokonce dvakrát! Jednou v Polhore, kde, jak píše: „Zasadili sme tiež Andersenovník (kučeravú vrbu), verím, že na ňu deti budú dávať pozor.“ A v dalším hlášení z prešovské knihovny o týden později sděluje: „Tento rok sme sa rozhodli venovať remeslám a iným zručnostiam pod názvom Remeslo má zlaté dno. Spali sme na troch spacích miestach. Deti ozdobovali perníky, tkali, zdobili kraslice, vyšíváním si zdobili košele a sami si pripravili gazdovskú hostinu. Namiesto diskotéky tancovali metlový a stoličkový tanec, akurát pri tom metlovom sa „bili“ o metlu, namiesto toho, aby sa jej vyhýbali.“ A ještě dodává: „Pikoška: Pobočka na Sídlišku 3 nepustila počas Noci s Andersenom do svojich priestorov našu pani riaditeľku, ktorá k nim prišla z Noci na Sekčove. Jednoducho nepočuli jej klopanie a búchanie, ani zvonenie telefónu.“

V Podbořanech cestou necestou tmou černočernou narazili na zlatý poklad. Celí od zlata šli zamávat sv. Petrovi a Pavlovi a byla z toho chvilka jazykovědy s otcem Alexandrem. Když se dokodrcali až do

spacáků v knihovně, kde se vzala, tu se vzala – opravdová spisovatelka paní Eva Fošenbauerová a její kniha *Pohádky a hry z kouzelné skříňe*. Drak a princezna Pomněnka dali dětem pohazení na dobrou noc. Moc si to užili Stáňa, Andrea, Lenka, Tomáš, Lenka č. 2, Nikola, Jirka, nadšení dětští čtenáři knihovny a žáci ZŠ TGM Podbořany.

„Účast z Říše pohádek přislíbil sám pan Andersen. Nocovat s námi měla také paní spisovatelka Zuzana Pospíšilová,“ píše z DDM Bílovec. „Pan Andersen dorazil v pořádku. Pozdravil děti a trpělivě odpovídal na jejich všetečné otázky. A že jich bylo. Tuším, že se trochu i zapotil. Paní Pospíšilová také dorazila, ale než stačila k dětem dojít, zaklela ji pomstychtivá postava z knihy *Kouzelná třída, příběh pokračuje*, zlá učitelka Klára Káravá. Pomstila se tak Zuzance za to, že ji nechala ze své knihy zmizet. Z paní spisovatelky se rázem stala placatá kartonová figurína, která tiše seděla v kanceláři u stolu. Naštěstí pan Andersen dětem ze Země pohádek přinesl také dopis od hodné víly Jasmíny, která je v Kouzelné třídě pro změnu tou hodnou paní učitelkou. Děti se tak dověděly, co se stalo. Zpočátku tomu nemohly uvěřit, ale jak uviděly její kartonové zakletí, uvěřily a přes počáteční rozčarování se s chutí pustily do jejího vysvobozování. Povedlo se? Povedlo. Zuzanka Pospíšilová před půlnocí oživila, ale zdaleka ještě neměla vyhráno. Děti jí ještě musely zahrát loutkové divadlo, ale nesměly Zuzance prozradit, jakou pohádku hrají. Pro úplné osvobození musela Zuzana Pospíšilová sama poznat název pohádky. Děti hrály jako rodilí loutkoherci a to by byla Zuzanka špatnou spisovatelkou a pohádkářkou, kdyby pohádku neuhádla. Uhádla. To bylo slávy a objímání. Za odměnu pak dětem, zatímco ony už byly ve spacácích a v pyžamkách, přečetla v usínací místnosti pohádku na dobrou noc. A aby na tu pohádku viděla, neváhala si nasadit čelovku na hlavu. A co četla? Začátek její zbrusu nové knihy, která teprve čeká na obrázky a vyjít má až příští rok – *Kouzelná třída v ZOO*. Dětem se dostalo velké pocty – staly se prvními dětmi na světě, které novou knihu „ochutnaly“. Bylo krásně, napínavě a kouzelně. Inu jako v pohádce.“

Různé a jiné

K oslavě výročí narození dánského spisovatele a jednoho z největších světových pohádkářů H. Ch. Andersena se už popáté připojilo i Národní divadlo moravskoslezské. To dvaceti dětem nabídlo exkluzivní program a zážitky spojené nočním putováním po nově rekonstruovaných prostorách Divadla Jiřího Myrona. Zájem byl obrovský a všichni účastníci si to užili. Celý večer se nesl v duchu muzikálu Andrewa Lloyda Webbera *Kočky!* Děti měly možnost se seznámit s herci, ale také navštívit prostory zákulisí divadla, do kterých se běžný divák nedostane. Nadšené byly z exkurze zkušebny, baletního sálu i jeviště, jak novinářům prozradila Knihovna města Ostravy.

V Knihovně města Police nad Metují se objevil dopis, v němž nás neznámý žádá o pomoc při hledání nejstarší knihy z polické knihovny. Ztratila se a k jejímu nalezení budeme potřebovat různé indicie. Po jejich složení jsme odhalili místo, kde má ztracená kniha být. „Pomohl nám k tomu i poustevník. Tím místem byl benediktinský klášter. V něm jsme za světla svíců našli pana správce a mnicha bratra Jiřího. Tomu jsme pomohli s opisováním textů pomocí husích a krůtích brk. A konečně jsme znali místo, kde má ztracená kniha být – v benediktinském archivu. Byla tam. A byl to zvláštní pocit mít ji v ruce, sahat na starý papír a zkoušet přečíst aspoň pár písmen.“

Večer ve znamení tajuplného světa Marky Míkové zažily děti a knihovna v Milevsku, pořadem provázel medvídek Jonáš, který spěchal domů a nemohl najít cestu. Děti se musely v pomyslném parku vypořádat s mnohými zvířaty a jejich stopami, též rozpoznat několik druhů medvědů a nakonec najít v naučné literatuře tu správnou knihu, která Jonáše dovede zpět domů. Všem dětem se podařilo vytvořit si vlastního Jonáše a s ním i oslavit narozeniny a ochutnat kus narozeninového dortu, který byl pro jeho kamarádku.

V kutnohorské městské knihovně děti provázely knížky autorky Ester Staré. Se skládáním básniček pomohla kniha *Každý bulí nad cibulí*, s otázkovým kvízem knížka *Strč prst skrz krk a Žežicha se neříká*. Dále děti čekalo seřazování komiksů, tady byla inspirací knížka *Šedík a Bubi*. A s chybějícími obrázky v obrázkovém čtení pomohla kniha *Koho sežere vlk*. Poslední zastávkou byly prázdné výlohy obchodů, do kterých děti přiřazovaly zboží podle knížky *Žvanda a Melivo*.

Nocující děti z knihovny v Horšovském Týně se vypravily do místního zámku, kde měly vysvobodit zdejší bílou paní Zigunu podpisem na listinu umístěnou ve sklepení. Kastelán je provedl zámkem až

do knihovny, kde děti mohly nahlédnout do vzácných starých knih zámecké knihovny. Pak společně přivítali vzácného hosta, pana Andersena, který dětem vyprávěl o svém životě. Některé děti usnuly až ve tři hodiny a v šest už byly zase na nohou. Na sobotu ráno měl každý připravenou svou oblíbenou knihu, kterou popsal ostatním a vysvětlil, proč je jeho oblíbená.

„Náhodná návštěvnice zámeckého parku přiběhla do knihovny s velmi vzácným nálezem,“ píše z Letohradu. „Přinesla starou schránku nalezenou u jeskyně, ve které byl list z roku 1307 od rytíře templáře. V listu byla vylíčena historie templářského řádu od počátků až do jejího zániku. Úkol noci byl jasný, podle mapy projít cestu a najít indicie, které nás zavedou za posledním templářem.“

Život ve středověkém městě a hradu zažili v Kopřivnici a připomněli si tak 660. výročí povýšení Štramberka na město. Zvolili si středověká jména a role podle skutečných vlastností (písař – hezky píše, rytíř – odvážný, silný, řemeslník – zručný, kupec – vychytralý, dobře počítá, velmož – umí poroučet). A pak už se mohli vrhnout do zápolení.

„Účastníci se vrátili o několik století zpět a prozkoumávali, jak žili první Slované na našem území. Důvěrně se seznámili s kněžnou Libuší a jejími sestrami. Návrat do minulosti byl pro nás všechny velmi zajímavý a poučný, zažili jsme také mnoho legrace,“ píše z Městské knihovny v Budyni.

Gróf Ján Pálfi vysvětlil dětem ve slovenských Bojnicih, jak vznikl název města, zaměřili se tam na bojnické záhady a legendy: „Rod Pálfiovcov vlastnil v Bojniciach niekoľko domov, medzi nimi bola aj budova, v ktorej sídli mestská knižnica. Svedčí o tom erb Pálfiovcov nad vchodom do knižnice. Chlapci si vyrobili mešce a dievčatá stredovekú pokrývku hlavy – hennin.“

Cílem výletu žďárských dětí byl Zámek Žďár: „I pro nás knihovnice bylo překvapením, co pro nás pracovníci zámku připravili. Za svitu loučí na zámeckém nádvoří jsme došli do budovy konventu, kde probíhá interaktivní výstava *Leonardo*, která je zaměřena na da Vinciho vynálezy. Úžasné! Doporučujeme všem, pokud na výstavu ve svém okolí narazíte. Ráno děti odcházely spokojené, některé i s několika půjčenými knihami s tím, že příští rok přijdou zase. Letošní Noc se opět vydařila – a už přemýšlíme o další.“

Na devatenáctý ročník mezinárodní dětské knihovnické akce se již tradičně přihlásila i slánská městská knihovna Václava Štecha. Knihovnice se svými přáteli pro malé čtenáře připravily zajímavý program, v němž nechyběla velká soutěžní hra v tajemném prostředí knihovny, noční vycházka ke sloupu vinařů, film na přání, tvoření ručičkového plakátu, výroba čarodějnických hůlek, spaní v hezkých prostorách dětského klubu K a hlavně dobrá nálada všech přítomných.

Busem, lesem, až k planetám cestovali v Ostravě-Svinově, kde je po návštěvě ostravské hvězdárny navštívil slovatný hvězdář Hvězdoslav Nebeský.

Knihovna Ivana Slavíka Městského kulturního centra Hořovice uvádí, že se pomocí kouzla dostávali do různých knih a plnili úkoly od obrů, trpaslíků, indiánů. Hvězdářským dalekohledem pozorovali Mars a mlhoviny.

Celý vesmír procestovaly děti společně s divadlem Agadir v Městské knihovně Modřice.

„Kdysi dávno v jedné předaleké knihovně se 33 dětiček proletělo skrze celou neprobádanou galaxii do svých spacáků,“ hlásí z Litvínova.

V pražské pobočce Smíchov se všichni zúčastnění nakostýmovaní za své herní mimozemské postavy sešli na planetě Anima, kde procházeli jednotlivými vesmírnými stanovišti, mimo jiné i ochranným laserovým polem, aby v samotném závěru noci porazili obrovskou hrozbu celého vesmíru Velkou Požíračku spolu s vesmírnou VoVcí, která vše zpovzdálí nejen sledovala, ale i řídila. Všechno dobře dopadlo, vesmír byl zachráněn a všichni ráno odcházeli natěšení na další Noc s Andersenem.

Úžasný výlet do filmových ateliérů zažili v DDM Sluníčko v Otrokovicích, na zážitky s kouzelným dědečkem a Pipi Dlouhou punčochou budou děti dlouho vzpomínat.

Ze Svitav prozradili, že zažili dobrodružnou výpravu s cílem osvobodit království trpaslíků Erebor.

Výpravu započali u Bilba na Dni pytle, kde všichni zúčastnění podepsali smlouvu. Následovalo putování pod Mlžnými horami, kde výpravu ohrožovali horští skřeti trollové. Záchranou byli vznešení elfové, kteří pomohli rozluštit pradávnné runy k mapě hory a poskytli azyl i pohoštění. Momentálního krále pod horou, hrůzostrašného draka Šmaka ze Severu, probudili a i zabili a horu osvobodili.

V Kolíně se hlavní budova knihovny proměnila ve Středozeem. Gandalf svolal 20 trpaslíků, kteří měli za úkol překonat různé nástrahy, odměnou jim byla truhla plná pokladu, kterou vyfoukli drakovi Šmakovi přímo pod nosem. Zvládli zasadit také Athelas (Královův lístek) – vzácnou rostlinku, která se všem zazelená v ozdobených květníčcích na Velikonoce. V pobočce na sídliště v Benešově ulici byl večer plný zvířátek. Program ekologického centra Huslík a i další aktivity byly zaměřené na život zvířat.

Knihovna s infocentrem Praha-Kolovraty přichystala pro děti průlet prvním dílem Harryho Pottera. Následovalo povídání o hvězdách a o vesmíru. Překvapilo je, kolik toho dnešní děti znají. Dětem se nechtělo spát, tak ještě hráli Bílé historky.

S Harrym Potterem jsme se mohli potkat také v Uherském Brodě a Holešově. Knihovna Uhlířské Janovice uspořádala s tímto hrdinou pohádkovou cestu a lampionový průvod. V Olomouci v ZŠ tř. Spojenců účastníci přes nástupiště devět a tři čtvrtě dorazili do Bradavic, vyráběli čarodějnické hůlky, míchali kouzelné elixíry, zahráli si famfrpál a na konci noční stezky našli zlatonku. A v České škole bez hranic v německém Rhein-Mainu proběhla Magická noc aneb Se Saxanou za Harrym Potterem do Vlaštovic. Na víkend sem zavítal ředitel Brumbál, zástupkyně Nejvyššího divotvorce, nejhlavnějšího hlavouna Minerva McGonagalová, komisařka Griselda Marchbanksová z Ministerstva kouzel a další kolegové z Vlaštovic včetně ježibaby z Perníkové chaloupky!

Dobříšské děti byly v knihovně rozděleny kouzelným kloboukem do čtyř známých kolejí, měly hodiny lektvarů, proměn, kouzelných formulí a péče o kouzelné tvory. Musely projít strašidelnou stezkou kolem uplakané Uršuly, Mozkomora a velkého černého psa. „Bylo trochu strachu, slziček a lehké hysterie, ale nakonec stezku prošly všechny děti bez fyzické i psychické úhony. Spaly s námi i dvě děti z dětského domova a moc si to užily.“

„Opravdu nejdůležitější je být obklopen úžasnými kamarády, přáteli a vstřícnými lidičkami. To se pak pracuje a nocuje s nadšením,“ napsali z Městské knihovny Rakovník, kde hlavním tématem bylo cestování a připomenutí cest Hanzelky a Zikmunda. „Jednou z věcí, které vznikly při naší kouzelné cestovatelské Noci, je kangas – tzv. Mluvicí šaty, které nosí v Africe a píší se na ně různé vzkazy,“ hlásí uherskohradištská pobočka Mařatice. Novoveská parta připravila pro děti Pevnost Boyard, nesměla chybět ani stezka odvahy, která děti dovedla až k otci Furovi, u kterého musely vyřešit záludné hádanky. Až k nejzazšímu moři, a to jako piráti dvou lodí – Černé perly a Bludného Holandána, tedy s Jackem Sparrowem a Willem Turnerem, putovaly děti z Babic.

„Do poklidného andersenovského večera se ozvala výzva najít a sestrojít stroj času, kterým by se děti přesunuly do pohádky. Děti se tak staly cestovateli v čase, kde našly porouchaný stroj a jednotlivé součástky. Velkým pomocníkem jim byl vynálezce Alva, který našel tajný náskres stroje času,“ napsali z frýdlantské knihovny a dodávají: „Inspirací pro program Noci s Andersenem byla kniha *Vynálezce Alva* od Kláry Smolíkové, kromě ní jsme cestovali v čase i s knihou *Cesty dětí do staletí* od autorky Kateřiny Schwabíkové.“

Cestování časem po knihovnách zažili malí spáči v Sedleci u Mikulova, tam, stejně jako ve Valticích, luštili různá písmena od hieroglyfů po kurent. A z Obecní knihovny v Křinci hlásí: „Cesta kolem světa byla dobrodružná. Byli jsme na návštěvě v Antarktidě, u Eskymáků, v Brazílii, v Asii, v Dánsku, v Africe, v Arktidě a nakonec v Austrálii, kde jsme si vyrobili tarantule a podezřelý sliz.“

ZŠ Kobyly píše: „V hodinách čtení jsme se letos zaměřili na *Babičku* Boženy Němcové a toto dílo nás provázelo celým večerem. Poslouchali a určovali hlasy ptáků, poznávali jarní květiny a samozřejmě jsme hodně četli. Nechyběl ani průvod masek vesnicí společně s panem starostou, karneval a různé soutěže. Číst přišla naše milá asistentka pedagoga Šárka převlečená za piráta, kuchařka usmažila výborné řízečky!“

„Pohádka a zase pohádka,“ hlásí Knihovna Josefův Důl. „Společně jsme rozjímali nad citáty známých

osobností o pohádkách, luštili jsme dokončení citátů a hráli průzkumnou hru, ve které jsme tipovali pohádky, které jsou mezi dětmi nejnámější. Celý večer provázelo čtení útlé veselé knížky Zdeňka Svěráka *Tatínku, ta se ti povedla.*“

V duchu méně známé pohádky *Skřítek u hokynáře* nocovali v Rajnochovicích. „Samotné nocování probíhalo v budově školy, ale většina programu se odehrávala v obecní knihovně. Děti si vyrobily svého skřítko, kterého také pojmenovaly. Vtipné bylo, že odměnu za tajenku „skřítek“ jim předával skřítek opravdový.“

„Noc jsme letos pojali strašidelně pohádkově, a proto ve sklepení vyrostla perníková chaloupka. Jakmile byla dostavěna, ihned se v ní ubytovala čarodějnice Abraka, která přilétla na svém super novém modelu koštěte i s mladší kolegyní Dabrákou. Když se to dozvěděla ostatní strašidla, objevil se čert Belzebub, upír Drákula a jeden umrlec, ale měli bohužel smůlu, protože chaloupka byla již obsazena,“ píše Doksy.

„Z pohádky do pohádky jsme putovali s divadelním souborem Bouček a pohádkové úkoly jsme plnili i při stopované. Deskovou hru, kterou si děti samy vyrobily a samozřejmě i zahrály, provázely pohádkové postavičky z Večerníčků. Indicie k noční hře byly ukryté v kešce, kterou jsme společně hledali pomocí aplikace Geocaching v místním arboretu. Nakonec vše dobře dopadlo, sud s loupežníkem a jeho perlami byl o půlnoci objeven,“ napsali z Městské knihovny Vimperk.

V Klatovech zase měli téma Malá čarodějnice: „Všichni měli během svého putování po knihovně počítat kočky (nastražené knihy s kočičí postavou, plyšové, papírové, šperkové). Čarodějnická zkouška se skládala z několika částí. Všichni museli uspět v lektvarech a všichni zvládli leteckou akrobacii na koštěti (i navigaci poslepu) a všem se povedl čarodějnický tanec.“

Dospělí z knihovny v Horažďovicích se spolu s dětmi vybavenými svítilnami vydali přes celé město na kopec Loreta, kde na ně čekali před svou chatou členové Mysliveckého spolku Prácheň. Děti se seznámily s historií i současností myslivosti, mohly si pohladit vyčiněné kožešiny lišky, divočáka, tchoře a dozvěděly se spoustu zajímavostí ze života zvěře. Celou dobu trpělivě čekala na svou příležitost fenka Kara, aby mohla pod vedením své paničky Štěpánky dětem ukázat, co všechno umí.

Městská knihovna Jihlava zahájila nocování návštěvou jihlavské zoo, kde se děti vydaly po stopách pohádky O ošklivém káčátku, děti si mohly prohlédnout vajíčka různých zvířat a zažít noční zoo. Po návratu do knihovny si vyrobily zvířátkovou záložku a posilnily se před velkou soutěží Máme rádi Česko, poznávaly hlášky, písničky, obrázky a znělky z českých pohádek a filmů. Hravě si poradily se slepou mapou, kdy musely poznat podle popisu pohádková místa a označit je na mapě. Zvládly to opravdu výborně. Trochu se zapotily při skládání básniček, musely najít části básniček schované po knihovně, zapamatovat a zapsat a poté správně seřadit. Po zachumlání do spacáků už na děti čekal Kanafásek se svou pohádkou a závěrečné čtení. Ráno někteří, hned po probuzení místo po snídani, sáhli po knížce.

Krásným zážitkem pro jaroměřické děti bylo setkání s pravými opeřenci, které přivezl pan Abraham až do atria školy. Děti se mohly zeptat na zajímavosti z oblasti chovu sov a také si pohladit puštíka bradatého.

V Úpici si děti mohly popovídat s majiteli papoušků i jiných zvířat a samozřejmě se také na ně podívat. Byly tu krásné ary ararauny, papoušci žako, aratingo sluneční, papoušci patagonští, ale také krajská tmavá, užovky červené a agama. Dětem se to moc líbilo. Vyrobili malé lucerničky na cestu ven, k večeri si uklochtily krupicovu kaši v čarodějnickém podání, míchali lektvar pro náš Pohádkovník a vyráběli malá košťátka na jeho ozdobu. Také soutěžili v loupání perníčků, vybírání havěti, trefou do kotlíku a posíláním lopatky do pece. A samozřejmě si četli z knihy Roalda Dahla *Čarodějnice*.

Ve Staňkově se vypravili za chovatelem kanárů panem Macánem. Ten chová kanáry už 60 let a má s jejich chovem velké zkušenosti. Vysvětlil dětem, jaký je rozdíl mezi zpěvnými, barevnými a postavovými kanáry. Jak si staví hnízda, jak je krmit, kolik snáší vajíček, jak je připravovat na soutěže. „Četli jsme knihu od Františka Nepila *Naschválničci*.“

Hlavním tématem v Obecní knihovně Paceřice byla hmyzí říše. Navštívili místního včelaře a děti si

poslechly zajímavou přednášku o včelách. Včelař připravil včelařské pomůcky a děti si je s nadšením vyzkoušely. Také se všichni malí i velcí podívali do úlu, matku však nezahledli. V knihovně vyrobili včelí zápich, jarní záložku a květinový skleněný stojánek. Povíдали si o životě v mraveništi, vyřešili mravenčí kvíz a četli. Došlo i na plánované opékání buřtů. Večer završili promítáním filmu Mrňouskové: Údolí ztracených mravenců. Zároveň slavnostně otevřeli novou Semínkovnu, která je k dispozici každý pátek v obecní knihovně.

Městská knihovna Netolice píše, že kromě 20 dětí, dvou knihovnic, pěti pomocníků, 18 pejsků a 26 psích páníčků se objevil také jeden krokodýl, kterého do knihovny přivezli pracovníci Krokodýlí ZOO Protivín. Vypravili se na kynologické cvičiště, kde jim psi předvedli ukázkou poslušnosti, a zažili při opékání párků hrané přepadení; kynologové ukázali, jak si s ním poradí. Po návratu do knihovny vyráběli zvířátka a dočkali se návštěvy pracovníků Krokodýlí ZOO Protivín, kteří je seznámili se životem krokodýlů a přivezli jednoho živého, kterého si mohli pohladit.

Podvečer s Andersenem v knihovně v Českém Krumlově měl letos název Jihem Čech za indiány. Soutěžili ve znalostech jižních Čech, prověřili znalosti památek a typicky jihočeských slov (víte třeba, co jsou to klubalky?). Děti si mohly vyzkoušet střelbu opravdovým lukem a šípy na divoké prase „jako živé“ a dovědět se mnoho zajímavého ze života opravdových indiánů. Na závěr indiánům zazpívali indiánskou ukolébavku Ho Ho Watanai.

Díky hlášení z Vyššího Brodu se dovídáme, že v městské knihovně se vydali na cestu spolu s Vikingy. V Oblastní galerii Vysočiny v Jihlavě v programu využili probíhající interaktivní výstavu Fragmenty nomádova koberce a věnovali se tématu domova.

Městská knihovna Nová Role uvádí, že v knihovně spalo (vlastně skoro nespalo) 31 dětí a tři dospělí. Děti čekalo divadlo, výtvarná dílna, soutěže. Pan Zajíček z Muzea strašidel v Plzni byl skvělý, děti se zasmály, zahrály si s ním. Vyrobity si víly nebo strašidla, došlo i na čtení a spáči usnuli kolem čtvrté a od šesti začali první koukat. Domů děti odcházely unavené a spokojené. Strašidelnou výpravu zakončili na místním hřbitově ve Štokách.

„Velký úspěch zaznamenalo vyprávění strašidelných příběhů, při němž se i dávno dospělí vrátili do doby, kdy jim bylo deset a vzájemně se na táboře strašili,“ píší z pražské Ústřední knihovny.

„Prozkoumali jsme možnosti výskytu nadpřirozených bytostí a v devět večer jsme se vydali na průzkum terénu. Nikdo netušil, kolik podivných bytostí se dá po setmění potkat. A díky naší tichosti se nám ukázali i skřítkci světla. Spánek některé přemohl už při čtení, ale hodně bedlivých pozorovatelů sledovalo psací stroj, zda nepotkají knihomůlky. Ačkoli někteří usnuli až k ránu, knihomůlci měli trpělivost a vzkaz napsali, až když všichni usnuli,“ hlásí z Městské knihovny v Nové Pace.

Veselé nocování v Borech objevilo téma přímo pohádkové: trpaslíky, skřítky, permoníky, šotky. Kniha je na toto téma nepřeborné množství, ale zde si tentokrát vybrali knihy Lucie Hlavinkové *Praštěný trpaslík*, *Můj král trpaslíků* od Heleny Haškovcové a *Překlep a Škrálop* Tomáše Končinského.

„Zkoumali jsme znalosti z oboru nanologie (věda o trpaslících) a také výskyt konkrétních druhů trpaslíků u nás a tyto informace jsme zanesli do mapy obce. V lese jsme postavili několik domečků pro trpaslíky a každý si vyrobil svého vlastního trpaslíčka. No a po vzoru Fronty za osvobození trpaslíků jsme si večer v borských předzahrádkách „vypůjčili“ několik trpaslíků a ti s námi nocovali.“

Centrum Filipovka hlásí noční bojovku, táborák, hry a čtení. „Tak probíhala letošní Noc s Andersenem ve Filipovce, které se tentokrát zúčastnilo 20 dětí. Moc jsme si to užili!“

„Zdravím z knihovny v Jeseníku z exkurze na místní hvězdárnu, počasí nám přálo. Po návratu, který jsme si oživilí rozsvícenými lampiony, si děti daly pozdní večeři. Následovala série aktivit. Třeba čelovka se ukázala být docela obtížná, vymyslet ty správné otázky ke zjištění, co jsem za zvíře, nebylo jednoduché. Těsně před půlnocí si děti ozdobily trička foukacími fixami. Ráno jsme dobře posnídali koláčky a čaj, vyhlásili jsme vítěze nočního soutěžení a rozdali dětem čestné listiny a drobné dárečky. Rodiče si rozebrali všechny děti, žádné nám tu nezůstalo a my jsme si mohli konečně vydechnout.“

Celou noc v dobrodružném duchu zažila Knihovna Jana Drdy Příbram, která měla domluvenou návštěvu na městské policii nedaleko knihovny. Poznali zde např. fungování kamerového systému. Po návratu děti čekala kreativní večere – vyzdob si svůj chléb, která kvalifikovala všechny zúčastněné do hlavní detektivní hry. Aby vytrávilo, přečetli si neznámou pohádku z knihy Andersenovy pohádky, rok vydání 1925. Během detektivní hry navštívili sklepní prostory knihovny, kde hledali stopy, které vedly k dalším indiciím. Vědomostní úkoly střídaly pohybové hry se spoustou legrace. Vyvrcholením hry bylo nalezení tří ztracených knih vydaných nakladatelstvím Albatros. Odměnou za vynaložené úsilí byly populární ovocné košíčky. Mňam. A protože celý večer dal všem zabrat, přišla na řadu pohádka, která se promítala na plátně. Holky byly na nové knihovnice moc ohleduplné, u pohádky usnuly a spaly až do brzkého rána. Knihovnice jim chtěly ráno zpříjemnit vstávání, tak je budily písničkou. Všem se to moc líbilo a těší se zase za rok!

„Proběhlo setkání s pejskem, který tančil na hudbu, se zástupcem městské policie, který předvedl dětem odchyt psa a jeho následné umístění do útulku, navštívila nás paní, která takového pejska vlastní,“ píší z knihovny v Boskovicích. Moc hodní byli na děti na policejní stanici v Žulové, kde si mohli prohlédnout i služební auto. U dobrovolných hasičů si to náramně užili ve Slabcích, tam si vyzkoušeli i hasičské obleky: „Navštívil nás čert a už se těšíme na další ročník!“

„Pátrali jsme společně po knihách a v knihách nakladatelství Albatros. Děti řešily zapeklité případy pomocí šifer, křížovek a rébusů, samozřejmě nechybělo ani čtení napínavých detektivních příběhů. Za malými pátrači zavítal kriminalistický technik, policistka a také členové zásahové jednotky policie. Malí detektivové se dozvěděli spoustu zajímavostí o práci skutečných profesionálů,“ píší z Krajské knihovny Františka Bartoše ve Zlíně. A na dobrou noc četla policistka Denisa v hasičárně v Českém Dubě jednu z *Policejních pohádek*.

Husova knihovna Říčany měla noc na počest spisovatele Jaroslava Foglara. Pustili se zde do lovu třinácti bobříků. Bobřík mrštnosti skákal přes švihadlo, bobřík míření musel strefit míčky plechovky, bobřík záchrany se musel naučit všechna důležitá čísla zpaměti a vyzkoušel si ovázat ruku, bobřík plavce musel prokázat schopnost „plavby knihovnou“, bobřík dobrých činů vyprávěl o dobrých skutcích, bobřík odvahy musel projít trasu se zavázanýma očima a spolehnout se na navigaci od kamaráda, bobřík květin musel vyluštit názvy dvaceti květin, bobřík velkého mlčení musel vydržet deset minut mlčet a přitom hledat na mapě města, bobřík osamělosti si měl deset minut číst Rychlé šípy, bobřík zručnosti musel vyrobit papírový domeček, bobřík síly musel trochu posilovat, bobřík hladu to měl naopak a musel se zavázanýma očima poznat tři potraviny a nakonec bobřík ušlechtilosti pomohl uklidit knihovnu. Všechny děti ulovily bobříky a mohlo se jít spát.

Podobné téma hlásí knihovna Kamenický Šenov, kde tentokrát zažili podvečer s Jaroslavem Foglarem. Bavili se šiframi, kimovkou, hledáním pokladu, návštěvou šatlavy, kreslením komiksů, prohlížením starých časopisů, ve kterých Foglar pracoval, a vyprávěli si o ježku v kleci.

V židlochovické knihovně dětem Mauglí zanechal tajnou zprávu, v níž prosil o záchranu džungle, což se podařilo i díky zaříkávadlu proti Šer Chánovi vytvořeném pomocí hudebních nástrojů.

Nymburská noc se nesla ve znamení vlaků a železnic. Vždyť Nymburk je jeden z největších železničních uzlů v naší republice a už je to téměř 150 let od doby, kdy byl zahájen provoz na zdejší trati. Spáči se vydali na hlavní nádraží, tam je přijali v dopravní kanceláři, kde jim vysvětlili, jak to na takovém nádraží chodí, jak se hlásí a jak všechny ty stroje fungují. Poté vyrazili vlakem na železniční stanici Nymburk město, odkud šli do Vlastivědného muzea, kde je ochotně provedli výstavou, na níž uviděli řadu zařízení stanic a dopravních kanceláří, staré jízdenky, jízdní řády, informační tabule a model nymburských dílen. Největší úspěch měly u dětí modely vláčků, které projížděly modelovým městečkem Kamenice. V knihovně se pak pokoušeli vyrábět sliz, ale bohužel po pár neúspěšných pokusech vyrábění vzdali. Občas všechno nevyjde úplně nejlépe. Poté napsali rodičům pohledy, užili si diskotéku a na dobrou noc pustili pohádku O Kanafáskovi: Jak nespali v knihovně. Před tím, než všichni nocležníci usnuli, si ještě přečetli pohádku o počítání oveček. Na všechny děti to ale neplatilo a ještě ve dvě se z některých spacáků ozývalo chichotání a špitání. Zato už někteří byli v šest hodin vzhůru. Ráno po snídani si dali rozcvičku, a než přišli rodiče, stihli ještě vyrobit jarního motýlka. Děti odcházely spokojeně unavené, plné zážitků a ospalé. A tak to má přece být.

Na výpravu do vodní elektrárny navázalo po návratu do knihovny čtení z Prašiny. Děti následně ve

skupinách sehrály scénky k situacím, když by nefungovala elektřina. Vše se vydařilo na pohodu, napsali z Veselí nad Moravou.

„Ve čtvrtek a v pátek u nás proběhla akce Noc s Andersenem na téma třídění odpadu. Knihovnou prošlo 350 dětí, které plnily úkoly a sbíraly klíče, kterými byl nakonec odemčen sladký poklad,“ hlásí Městská knihovna Jaroměř. V Roseči u Jindřichova Hradce se zajímali o Ferdu Mravence. „Proto jsme se vydali do lesa. Po cestě jsme hledali otázky a odpovídali na ně a zároveň jsme sbírali odpadky. Takové trochu dva v jednom, Noc s Andersenem a uklidíme Roseč.“

FZŠ Ústí nad Labem hlásí, že poznali Alenku v říši divů, tančili futrováka, zažili bojovku po stopách Tlachapouda a díky Noci s Andersenem mají ve škole tři čtenářské kluby.

„Nejkrásnější noc v roce všech knihovnic z dětských oddělení nastala a v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně se sešly děti z 3. A ZŠ v Husově ulici společně s paní učitelkou, aby přespaly v knihovně. Tuto možnost má vždycky jen jedna jediná třída z celého Jičína. Je to odměna za celoroční pravidelné návštěvy knihovny, spolupráci a včasné vrácení knížek. Však si děti toho privilegia náležitě považují. Kolem půl šesté večer jsme se všichni sešli v dětském oddělení, nocležníci si rozbalili spacáky po celé půjčovně a s nadšením se těšili na nadcházející dobrodružství. Na rozjezd jsme si všichni zahráli pár her, pokračovali společnou večeří a pronikli jsme do tajů teček a čárek morseovky. V osm večer jsme se vydali na putování po Rumcajsových stopách, pan věžník Wilda nás přivítal na Valdštejnské bráně a dokonce jen pro nás zatroubil na roh a jako starodávny ponocný oznámil, že devátá večerní hodina právě odbila. Naše cesta Jičínem byla zakončena v ševcovně, kde si každý mohl chvíli hrát. Po návratu ke knihovně na nás čekalo překvapení v podobě ohnivých vějířů. Na své si přišli i hledači pokladů, kteří se rozhodli vyluštit tajné vzkazy psané morseovkou. Poklad nakonec našli a rozdělili si ho. To už ale některé zmožila únava a tak se pomalu loudali do svých spacáků. Paní knihovnice ještě všem na dobrou noc přečetla pohádku a za nedlouho už se ozývalo jen pravidelné oddechování malých spáčů,“ uvádí Knihovna Václava Čtvrtka v Jičíně.

„Máme rádi knížky a postupně se nám daří přesvědčit i děti, že v knížkách najde každý to, co má rád. Takže budeme hledat dál,“ prozradili z českokrumlovské ZŠ Za Nádražím.

V ZŠ Kosmonautů v Ostravě se probudili do slunečného rána, tváře zdobily spokojené úsměvy. Dva citáty účastníků hovoří za vše: „To je divné, že jsem v sobotu ve škole.“ „A ještě divnější je, že se mi z té školy nechce.“

Z hlášení školní družiny v Liptále se dovídáme, že došli na palouček, kde ležel polámaný mraveneček. Paní učitelky zahrály scénku, ve které opravdu čtyři stály u postýlky, pátá těšila, Ferda byl operován, pofoukán a ráno, před odchodem domů, se děti mohly přesvědčit, jestli vstal z postele „Tak jsme si to zase užili! Máme na co vzpomínat a už netrpělivě vyhlížíme, co budeme mít příště. Jsem unavená, ale šťastná! Ty chvíle nikdy nikdo ničím nenahradí. Vy to víte!“

„Když děti spí, většina nás dospělých něco vytváří. Uklízí, umývá, opravuje, pere. Nebo něco podobného. Prostě my dospělí děláme věci, na které nemáme čas, když jsou děti vzhůru. Zeptejte se svých malých dětí, zda vědí, že kniha se neotvírá heslem jako mobilní telefon. A jestli vědí, že knihy voní. Opravdu však děti v knihovně jen spí? Díky za Noc s Andersenem. Díky za spaní v knihovně,“ vybíráme z noční pošty ze Šumperka.

„Do knihovny dorazila Pipi Dlouhá punčocha. Pro děcka ukryla poklad a cestu k němu řádně zašifrovala. O ještě větší dobrodružství se postarala vyšší moc, to když nám vypadl proud v průběhu hry. Naštěstí všechny (po knihovně rozprášené) ječící děti byly nalezeny a ráno v neporušeném stavu odevzdány rodičům. Hned v úvodu Noci jsme přes videohovor zdravili kamarády nocležníky (Ferdý Mravence) do Hornozemplínskej knižnice vo Vranove nad Topľou,“ píší z Městské knihovny Chrudim.

V ZŠ Toužim zažili únikovou hru zaměřenou na dílo H. Ch. Andersena: „Žáci se v časovém limitu 40 minut museli dostat z místnosti, vyluštit hádanky a přijít na kód, který je dovedl ke klíči.“

V Krajské knihovně Vysočiny místo dětí „nocovali“ plyšáci: „Vyvrcholením pohádkového večera bylo rozloučení se a uložení svého plyšového mazlíčka do postýlky. Plyšová kamarádi pak prožili v knihovně netradiční andersenovskou noc. V pondělí ráno došlo k radostnému setkání dětí

a plyšáků.“

„Aby vše bylo stylové, tak jsme si přinesli do knihovny lampiony a úderem sedmé hodiny jsme všichni vyrazili pěšky s osvětlenými lampiony do divadla Lampion, kde na nás již čekali s programem,“ napsali z Městské knihovny v Kladně.

„Nocovat budeme v Praze, Pardubicích a v Ostravě,“ hlásí Tamtam – centrum pro dětský sluch.

Městská knihovna Rudolfa Zuberu v Javorníku u Jeseníku v letošním roce přivítala nejen děti javornické, ale také děti ze 40 kilometrů vzdáleného čtenářského klubu při ZŠ v Bělé pod Pradědem. Děti pracovaly s textem Daniely Zbytovské, herečky z brněnského Divadla MALÉHRÝ, „a protože do divadla se chodí ve společenském, nechyběly ani slečny oblečené v krásných večerních šatech a chlapci v košilích s kravatou či motýlkem. Večeře byla podávána v úžasném Zrcadlovém sále, tabule byla slavnostně prostřena a děti i dospělí dodržovali etiku stolničení. I letošní spaní v knihovně bylo plné nočního špitání a tlumeného smíchu, což by byla jistě pro pana Andersena ta nejlepší kulisa k usínání.“

Děti z Hradce nad Moravicí nocovaly s dětmi z Opavy a společně oslavily sedmdesátiny nakladatelství Albatros. „Úkoly, které plnily, se – jak jinak – týkaly knih. Jednu takovou samy vyráběly, zvládnout musely knižní bowling, kdy namísto kuželek srážely vyřazené knihy, další byl závod ve slalomu s knihou na hlavě. Hlavičky musely děti zapojit i jinak. Sběratel hlavolamů Dušan Lederer přinesl hlavolam „tangram“, který vznikl v Číně před víc než čtyřmi tisíci lety, a nejen ten. A tak si děti mohly vyzkoušet svoji trpělivost a šikovnost.“

Ze zprávičky Knihovny Drnovice se dočítáme, že: „V naší knihovně jsem dnes pořádala Noc s Andersenem, tedy byl to jen večer! A jedna ze zábav byla zdobení cupcaků, které zítra předám seniorům do pečovatelského domu.“

„Měli jsme v plánu, že budeme mít pohádkové loutkové divadlo a při putování pohádkou se zastavíme u různých pohádkových bytostí. Loutkář ale onemocněl, takže jsme putovali bez něj. Pak jsme se vydali ke kouzelníkovi, který děti doslova okouzлил svými triky. Některé je dokonce naučil,“ napsali z Havířova.

„Malý prostor knihovny a velký počet dětí vyžadoval velkou dávku ohleduplnosti a vstřícnosti, kterou naše dřešínské děti mají – a my si toho velmi ceníme. Spalo se nám líp než princezně na hrášku, o které jsme si večer četli.“

„Nocovali jsme po několikaleté pauze a jsme moc rádi, že jsme se k Andersenovi vrátili,“ napsali z Knihovny Vlčice.

„...přibližně kolem desáté hodiny, kdy už byla černočerná tma, stála před dětmi nejtěžší zkouška. Byla to velmi očekávaná Stezka odvahy. Nejedvážnější šli sami, vystrašenější ve dvojicích a ti nejbojácnější ve trojicích. Ačkoliv se později mnoho chvástalů nechalo slyšet, že to nebylo vůbec strašidelné, ti, kteří s hrůzou vše pozorovali od startu u ohně a čekali, až na ně přijde řada, mohli podle množství kvílení a výkřiků potvrdit, že Stezka je strašidelná až dost,“ píše z Knihovny Pavlovice u Přerova.

Považská knižnica píše: „Po večeri našu knižnicu prepadol Párožrút Chichúň a ukradol deťom ponožky, z ktorých mali vyrobiť stonožky. Podľa jeho rozmaru zdolávali rôzne rébusy i hádanky písané tajným písmom. Z týchto indícií museli vypátrať miesto, kde im Chichúň ukryl ponožky. Aby si ho udobrili, vymysleli pre neho nasledovnú básničku:
Rébusov sa nebojíme, všetky hravo vyriešime.
Dve ponožky na dve nôžky, odlišní sme od stonožky.
Pravú s ľavou spárujeme, s Párožrútom my to vieme.
A on im za odmenu prezradil miesto ukrytia ponožiek, z ktorých si konečne vyrobili stonožky.“

Přišel i pozdrav z Chorvatska: „Začali jsme oslaveni. Hezky pozdrav z Daruvaru!“

„Noc mala veľký úspech medzi deťmi aj dospelými, lebo také čudo sa tam ešte nerobilo,“ píše

z Polhory.

„Měli jsme připraveno aktivit mnohem více, ale i když jsme vše nestihli, tak jsme si to s dětmi skvěle užili,“ hlásí Čeladná.

Knjižnica Kutina píše: „Počelo je!!! Najduža noc u knjižnici! Noč s Andersenom! Slavimo Andersenov rodendan!“

„A na tuto akci se mi přihlásilo 48 dětí. Velké přípravy a plánování, aby to klaplo co nejlépe a vše bylo skvělé. To nejspíš všichni znáte. Je 1.43, už téměř před hodinou děti ulehly do svých spacáků, ale doted štěbetají a některé ne a ne spát. Naplánovaný program jsme ani nestihli tak, jak jsme chtěli, ale snad se to dětem líbilo. Samozřejmě na tento počet dětí jsem nebyla sama, pomohla mi rodina a kamarádka, takže nás bylo pět. Na malou knihovnu úctyhodný výkon. Neměla jsem to srdce je odmítnout, a to se přihlášky sešly asi ve třech dnech od vyhlášení. Je mi jasné, že příští rok je dobré se o účast na Noci s Andersenem zasloužit,“ napsala Knihovna městyse Velké Poříčí.

Z radovjické knihovny A. T. Linharta přišla zpráva: „Za nami je že trinajsta Noč z Andersenom. Preživelimo jo v knjižnici. Da smo se res imeli super, tako otroci kot mi, dokazuje tudi naša odločitev: Noč z Andersenom leta 2020 v naši knjižnici bo! Štirinajstič!“

„Noc má veľkú moc a hlavne v tmavých tajomných knižničných priestoroch, kde počuť praskot, buchot a cítiť prítomnosť knižných duchov,“ píše z Knížnice Mateja Hrebendu v Rimavskej Sobote.

Městská knihovna Jindřichův Hradec nahlásila, že vinou neštovic se knihovní akce účastnilo jen 11 dětí a čtyři knihovnice, ale i tak si to všichni užili!

„Snad nám to rodiče nebudou mít za zlé, ale šli jsme spát až druhý den. Řekli jsme si, že Noc s Andersenem je jednou za rok, že si to všichni musíme náležitě užít, a proto některá pravidla musela jít výjimečně stranou. Vše se nakonec vydařilo, největší zásluhu na tom všem má každopádně skvělá banda deseti malých raubířů,“ hlásí Městská knihovna Vodňany.

„Ako každý rok, aj tentokrát sme vysadili stromček, ktorý je súčasťou nášho Andersenovského lesa. Počas polnočnej modlitby sme si spomenuli na H. Ch. Andersena na terase pred knižnicou, kde sme zapálili sviečky a hľadali súhvezdia,“ dodáva Hornonitrianska knižnica v Prievidzi.

Ze ZŠ Skálova Turnov přišel vzkaz: „Máme se báječně, užili jsme si průvod, ohňovou šou na náměstí, báječnou pizzu, čtenářskou dílnu a teď i stezku odvahy. Za rok se těšíme zas!“

Šest poboček Knížnice pre mládež města Košice při Noci s Andersenem nabídlo řadu pohádkových aktivit: „To, že sa s našou knižnicou čítať opravdu oplatí, opäť zistia práve deti, ktoré sa za odmenu zúčastnia tejto kúzelnej noci plnej prekvapení. Darmo, odmena je „sladká“ - kto s nami rád a veľa číta, ten je potom odmenený. A tentokrát odmeňujeme nocou plnou prekvapení a zábavy až 112 vybraných čitateľov.“

Gratulace veliká k soutěžícím utíká

Každoročně se spolu se všemi organizátory těšíme na to, jakou zapeklitou otázkou si bude chtít Čtisibrýl ušatý prověřit znalosti nočních spáčů. Letos chtěl znát jméno autora mnoha životopisných knih pro děti a tím je Antonín Zhoř! Už také „máme zprávu od Čtisibrýla Ušatého (který už je zase zahrabaný někde v knihovně a nekomunikuje, neboť čte a asi hledá otázku na příští rok): je dost našťvaný, protože přišly dokonce tři správné odpovědi! A pár špatných – ty ho potěšily. Vítězem se stalo 23 žáků z malotřídní školy v Lažánkách, okres Brno venkov. K těm poputuje Čtisibrýlovská cena (500 Kč)!“ Zlata Houšková, Čtisibrýlova asistentka.

I letos byla udělena díky Národní pedagogické knihovně a Muzeu J. A. Komenského Cena nočních spáčů v anketě Dětský knihomol. Nejvíce hlasů získala *Prašina Vojtěcha Matochy*. „Vybrali jsme nejlepší knihu za loňský rok do ankety SUK,“ hlásí nejen Městská knihovna Rokycany. Hlasů letos přišlo dost a dost a vylosovaní hlasující získali CD Pohádkovník. Supraphon audioknihu vydal

symbolicky v pátek 29. března 2019, kdy se konala po celé České republice dětmi oblíbená akce Noc s Andersenem. „Pohádkovník je strom, který se sází každoročně během Noci s Andersenem. Tato akce, která vznikla před devatenácti lety a každoročně ji pořádá Klub dětských knihoven Svazu knihovníků a informačních pracovníků ČR, učí děti, jak je prima kamarádit se s knížkami. Tradici sázení Pohádkovníků odstartovala Noc s Andersenem před čtrnácti lety, kdy byly vysázeny na počest dvouletého výročí narození dánského pohádkáře Hanse Christiana Andersena čtyři tisíce stromků. Podle stromu, na kterém rozkvétají pohádkové příběhy, získala své jméno i nová audiokniha vydavatelství Supraphon,“ píše v bookletu k CD.

Letos poprvé jsme vyhlásili ve spolupráci s vydavatelstvím Tympanum nejlepší audioknihu, kterou se stalo CD *Nové hrůzostrašné pohádky* a pět hlasujících dětí získalo audioknihy z Tympana.

„Ráno jsme společně posnídali a rozdali dětem originální pamětní listy (vytisknuto jich bylo přesně 292) jako vzpomínku na pohádkovou noc. Radost udělaly samozřejmě také jedinečné pohlednice Noci s Andersenem 2019 s nápisem Albatros slaví sedmdesát!, za které moc děkujeme. Na tisk pohlednic přispělo Ministerstvo kultury ČR, distribuci pohlednic opět zajistilo nakladatelství Albatros. Audioteka.cz nabídla dětem zdarma nahrávku pohádky Ošklivé káčátko a O princezně na hrášku, které jsme si ještě za společného nocování v knihovně poslechli,“ napsali z Prahy 8, Žernosecké.

V Sušici děti našly pod stromem Andersenovníkem poklad v podobě Pamětních knížek, pohlednic Noci s Andersenem, omalovánky Audioteky.cz, sladkostí, ferdovských puntíkatých balónků, svítících náramků a lučních muffinků s květinami. Děkujeme i za knižní záložky a omalovánku z Vitaru, odkud dorazily také vitamínové odměny do některých knihoven.

Speciální soutěže Hádej pohádky s Veverušákem a Andersenem a Kreslířská a literární soutěž u příležitosti Noci s Andersenem nabídl dětský portál veverusak.cz. „Minulý týden naše čtenářka získala cenu za básničku v soutěži Veverušák,“ hlásí z Fryčovic.

Sněhová královna vzala děti na prohlídku Knihovny Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy. Podařilo se zde společně vyvolat ducha samotného Hanse Christiana, který povyprávěl o svém životě a předal jim tři svitky. Pátrání po pokladu mohlo začít. Pomocí nové interaktivní hry na zapůjčených iPadech (vytvořenou ve spolupráci s Geofun.cz) si děti mohly zkusit najít ztracenou knihu jeho pohádek. Plněním úkolů v nové studovně hledaly největší a nejkrásnější knihu, až „našly ukrytý poklad. Všechny měly radost, když jim pan Andersen na jejich iPadu s fanfárou oznámil, že splnily všechny úkoly a vyhrály.“

Z ciziny až do Čech dorazilo speciální číslo elektronického časopisu pro multilingvní děti *Krajánek*.

Na úplný závěr přidáváme ještě básničku Pavly Šťastné z Dolan u Klatov:

Noc s Andersenem
... očima knihovnice

Co se děje, co se slaví, kam ty děti všechny jdou?
Narozky jsou Andersena, knihovny jsou na nohou.

Spacák, penál, věču, deník, hlavně dobrou náladu
nikdy s sebou nezapomeň, nocuješ-li v úřadu.

Andersen byl spisovatel, co pohádky miloval,
Dolany zvou na procházku, kdo mi boty zase vzal?

Párky, chleby, palačinky od maminek míváme
a pak toho nejlepšího čtenáře tu hledáme.

Nežli vlezem do spacáků, zahrajem si divadlo,
potom zuby, pac a pus, koho že to napadlo?

Spát my nechcem, radši zlobit, počítáme zvonu hlas,

šuškáme si, povídáme a na záchod zas a zas.

Ráno vstávat, čistit zuby, taky malou snídani,
sbalit věci, podepsat se, že je to tak, že, Hani?

A co na to knihovnice, záda celá bolavá.
Ta jen křičí nikdy více, mladší ať se namáhá.

Příští rok však v lednu dumá, co pro děti vymyslet,
přejíc dětem i vám dalším, že to není naposled.

Těšíme se zase za rok, při jubilejní – v pořadí dvacáté – pohádkové Noci s Andersenem v pátek
27. března 2020!

Společnou akci k podpoře dětského čtenářství pořádá [Klub dětských knihoven SKIP](#) [14].

Fotografie pocházejí z archivů jednotlivých knihoven.

URL zdroje: <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2019-rocnik-28-cislo-1/devatenacta-noc-s-andersenem-probihala-na-temer>

Odkazy

- [1] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2019-rocnik-28-cislo-1/devatenacta-noc-s-andersenem-probihala-na-temer>
- [2] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/autori/capova-mirka>
- [3] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/autori/hanackova-hana>
- [4] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2019-rocnik-28-cislo-1>
- [5] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/rubriky/celostatni-akce>
- [6] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/deti>
- [7] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/noc-s-andersenem>
- [8] <https://bulletinskip.osvobozena-knihovna.cz/vsechna-cisla/odborne-sekce/klub-detskych-knihoven>
- [9] <http://www.nocsandersenem.cz/>
- [10] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/564/hanackova1.jpg>
- [11] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/564/hanackova2.jpg>
- [12] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/564/hanackova3.png>
- [13] <https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/564/hanackova4.png>
- [14] <http://www.knihovnadobris.cz/kdk-skip/>